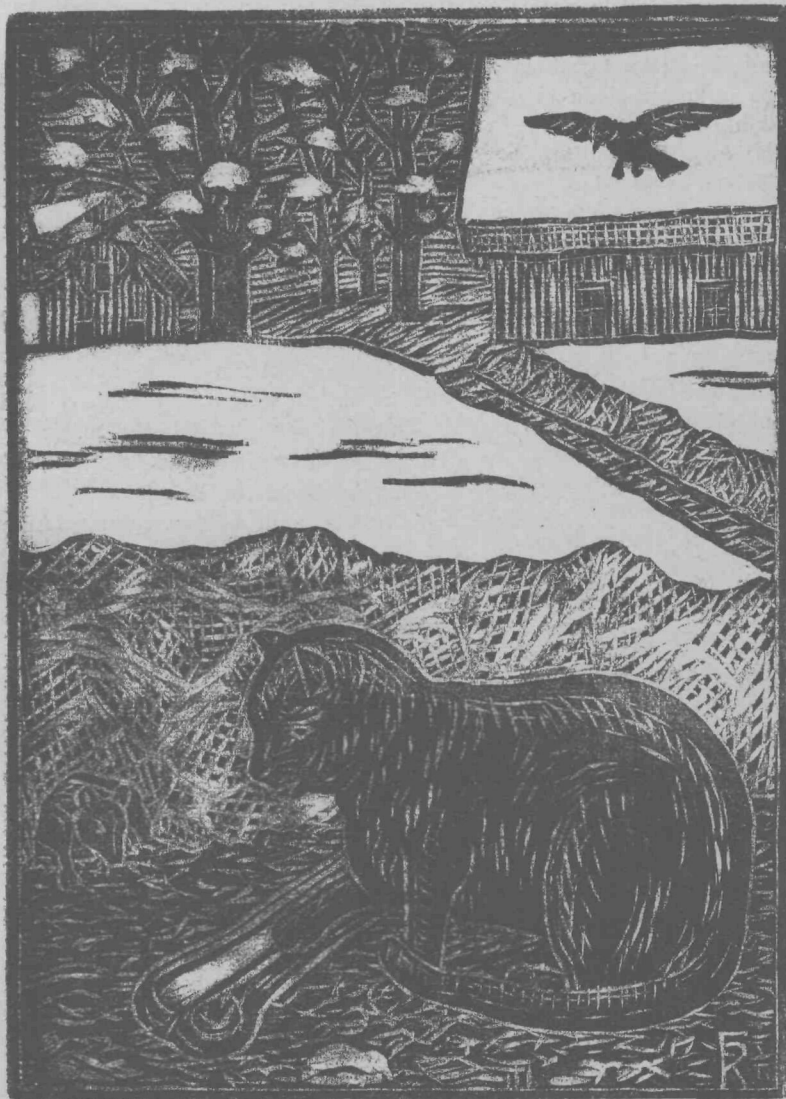

Mačka, podgana in vrana.

Basen, v spomin na letošnjo hudo zimo.

Lesorez.

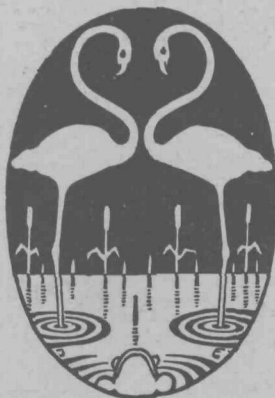
V enajstem letu po svetovni vojni izredno huda zima je nastala, v prirodi z mrazom, gladom in s plazovi uničevala drevje in živali, pa tudi mnogo je ljudi pobrala. Ob tistem času nekega se dne za mestom na smetišču so sešle živali: mačka, vrana in podgana. Pred mačko v zrak se dvignila je vrana

in sedla je v bližini na drevo, podgana za smetiščem svojo luknjo imela je in brž se skrila v njo, a mačka na smeteh je obsedela, premišljuječ, kako in kje spet si kaj hrane najde za želodec prazni. Skrbno prebrskane so vse smeti, na kupu pa leži, glej, kost debela. Kost je obrana, toda v njej tiči

še mastni mozeg, a kako ga
dobila venkaj mačka bi uboga?
Podgana le ji z ostrimi zobmi
zamore kost preglodati in s tem
do slastne pripomoči ji jedi.
Tako premišlja mačka in zdihuje,
podgana pa iz luknje gleda jo
in se ji škodoželjno posmehuje.
»Podganica, tovarišica moja!«
nagovori jo mačka in hlineč
prijateljstvo ji zvesto zatrjuje:
»Sovražnica jaz tvoja nisem več,
odslej kot dobri sestri si bodiva,
si pomagajva v sili, sovraživa
pa le ljudi, ki nas iz hiš pode,
pobijajo in ne dajo nam hrane!
Kot pila ostre ti imaš zobe,
prepili z njimi meni to koščico,
da mozeg polizala bom iz nje
in glad utešila si za trenutek!
Za to uslugo ti hvaležna vedno bom
in poplačala ti jo vredno bom!«

Podgana mački slepo je verjela,
se je usmilila in se takoj
samaritanskega lotila dela.
Ko pa opravila je posel svoj
in mačja zver je mozeg použila,
se ji še vroča želja je zbudila
po toplem mesu in po sveži krvi.
»Odpusti mi!« zdaj mačka zakriči
in skoči na prestrašeno podgano,
globoko v njeno kožo kremplje zasadi
in prosi jo: »Potrpi mirno, vdano,
ustvarjena si ti za mojo hrano,
zato ti prizanesti moči ni!«
Podgana je cvilila, se branila,
prosila, očitala, a zaman!
Morilka živi kožo je slačila
in se z zobmi je žrtvi v drob zarila...
Skrivaj sem gledal borbo to,
pretresla sta me stud in strah
na brate, sestre, kjer že so,
sem spomnil se in vzdihnil: »Ah!«...

Fr. Rojec.

Ave Maria.

*Tiho prihaja mrak
in pregrinja naš dom.
Zvonovi pojejo
pesem pokoja:
Ave Maria!*

*S silo neznano
mi je segla
do duše globin,
roke sklenila k molitvi:
Ave Maria!*

Lado Jerše.

